

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-02869/2015-ERU

V Ostravě dne 22. dubna 2015

Č. j. 02869-6/2015-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-02869/2015-ERU a zahájeném Energetickým regulačním úřadem (dále jen „Úřad“) dne 30. března 2015 z moci úřední podle ustanovení § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, fyzickou osobou podnikající [redacted], se sídlem [redacted], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, fyzická osoba podnikající pan [redacted], se sídlem [redacted], [redacted] (dále jen „účastník řízení“), se tím, že v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona prováděl prostřednictvím svého zaměstnance [redacted] dne 27. května 2014 v ochranném pásmu podzemního kabelového vedení elektrizační soustavy v katastrálním území Rounek na pozemku p. č. 98/18 zemní práce související se stavbou vodního díla „Prodloužení vodovodu pro RD na poz. p. č. 98/18, Rounek, 2. část“, při kterých došlo k poškození podzemního kabelového vedení nízkého napětí NAVY 4x50 mm² (dále jen „zařízení elektrizační soustavy“), a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně, **dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona.**
- II. Podle ust. § 91a odst. 4 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 11615.
- III. Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 11615.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 21. října 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolu ve věci dodržování ust. § 46 odst. 12 energetického zákona s kontrolovanou osobou, panem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (dále též „kontrolovaná osoba“), v důsledku zjištění poškození zařízení elektrizační soustavy, ke kterému došlo dne 27. května 2014 v katastrálním území Rounek na pozemku p. č. 98/18. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě kterých vyhotovil dne 2. února 2015 Protokol o kontrole č. K001315, č. j. 09105-15/2014-ERU.

V závěru výše uvedeného protokolu o kontrole bylo uvedeno, že kontrolovaná osoba prováděla v rámci svého pracovního poměru u účastníka řízení činnost v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona k poškození tohoto zařízení, a tím k porušení výše uvedeného ustanovení energetického zákona. Kontrolovaná osoba neuplatnila vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole žádné námítky.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 09105/2014-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 25. března 2015, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. 02869-3/2015-ERU, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. V průběhu kontroly bylo totiž zjištěno, že kontrolovaná osoba prováděla zemní práce v postavení zaměstnance účastníka řízení, což bylo doloženo kopií Pracovní smlouvy ze dne 5. června 2013. Ust. § 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, definuje závislou práci ve svém odstavci 1 následovně: „*Závislou prací je práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně.*“ V odstavci 2 citovaného ustanovení pak zákon dodává: „*Závislá práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě.*“ S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že odpovědným za jednání kontrolované osoby, jakožto zaměstnance účastníka řízení v pracovním poměru, je právě účastník řízení.

II. Kontrolní zjištění

Podle Protokolu o kontrole č. K001315 ze dne 2. února 2015, č. j. 09105-15/2014-ERU, bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba v postavení zaměstnance účastníka řízení prováděla v katastrálním území Rounek na pozemku p. č. 98/18 zemní práce související se stavbou vodního díla s názvem „*Prodloužení vodovodu pro RD na poz. p. č. 98/18, Rounek, 2. část*“, v důsledku kterých došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy.

Zemní práce související s výše uvedenou stavbou prováděl účastník řízení prostřednictvím svého zaměstnance – kontrolované osoby na základě Objednávky objednatele

pana [REDACTED]. Dodavatelem prací byl účastník řízení. Veškeré práce byly vyúčtovány fakturou č. [REDACTED] ze dne 9. června 2014.

Vyjádření o existenci zařízení elektrizační soustavy a souhlas s činností v ochranném pásmu v zájmovém území výstavby, spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu elektrizační soustavy, bylo za účelem stavebního řízení požadováno [REDACTED] (investor stavby) a následně společností E.ON Česká republika, a.s., vydáno dne 5. června 2013 pod zn. [REDACTED], společně s informativním zákresem situace do mapových podkladů.

Před započítáním zemních prací nedošlo k přesnému vytyčení zařízení elektrizační soustavy v terénu. Kontrolovaná osoba v průběhu jednání uskutečněného dne 31. října 2014 uvedla, že zemní práce prováděla pro svého zaměstnavatele – účastníka řízení. Kontrolovaná osoba současně uvedla, že o existenci zařízení elektrizační soustavy věděla, přičemž nebylo požádáno o vytyčení tohoto zařízení v terénu. Dle sdělení kontrolované osoby došlo, z důvodů provádění výkopových prací souvisejících s výstavbou vodovodu, v blízkosti zařízení elektrizační soustavy k sesuvu půdy. Dle sdělení kontrolované osoby byl tento sesuv půdy způsoben vydatnými dešti. Při odtěžování této zeminy pak došlo k sesuvu kamene, který způsobil poškození zařízení elektrizační soustavy.

Dne 5. ledna 2015 byl kontrolujícímu pracovníkovi zaslán email ze strany objednatele zemních prací, kde bylo uvedeno, že před samotným výkopem byla kontrolované osobě poskytnuta projektová dokumentace stavby. Podle projektové dokumentace bylo kontrolovanou osobou provazem označeno místo, kde se předmětné zařízení elektrizační soustavy mělo nacházet.

Vzniklé poškození zařízení elektrizační soustavy bylo nahlášeno objednatelem zemních prací místně příslušnému správci elektrického zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. Veškeré náklady spojené s opravami zařízení elektrizační soustavy byly účastníkem řízení uhrazeny beze zbytku, což bylo doloženo výpisem z účtu.

Následkem poškození zařízení elektrizační soustavy pak bylo přerušení dodávky elektrické energie po dobu přibližně 252 minut, přičemž byla přerušena dodávka elektrické energie 4 konečným odběratelům, což vyplývá z Hlášení škody DSP1 č. [REDACTED] ze dne 9. září 2014.

Proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole kontrolovaná osoba neuplatnila žádné námítky.

III. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 09105/2014-ERU dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Správní orgán považoval současně i ostatní skutečnosti za dostatečně zjištěné, a proto dne 25. března 2015 zaslal účastníkovi řízení oznámení o zahájení správního řízení, č. j. 02869-1/2015-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 30. března 2015, a tím bylo správní řízení zahájeno. V oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení současně poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Dne 7. dubna 2015 byl účastníkovi řízení zaslán přípis nazvaný Vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, č. j. 02869-4/2015-ERU, který byl doručen účastníkovi řízení téhož dne. Prostřednictvím tohoto vyrozumění správní orgán informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, než bude ve věci vydáno rozhodnutí. Účastníkovi řízení byla současně dána možnost doložit své aktuální majetkové poměry, jakož i případně nahlédnout do spisu.

Účastník řízení dne 16. dubna 2015 doručil správnímu orgánu výkaz zisku a ztráty za rok 2014, ze kterého bylo zjištěno, že za účetní období roku 2014 vykázal účastník řízení provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč a hospodářský výsledek před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč.

Žádné jiné podklady ani vyjádření účastník řízení do dne vydání tohoto rozhodnutí správnímu orgánu nedoručil.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ustanovení § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. KO-02869/2015-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu. Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil správní orgán k vydání tohoto rozhodnutí.

IV. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ustanovení § 46 odst. 8 až 10 nebo ustanovení § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ustanovení § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti stanovené v ust. § 46 odst. 12 téhož zákona, dle něhož musí být veškeré činnosti v ochranném pásmu i mimo ně prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Uvedené ustanovení tak představuje kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu a to tak, aby nedošlo k jeho narušení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození energetického zařízení.

Znakem skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona je poškození energetického zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo ně) vedoucího k poškození zařízení, mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není pochyb o tom, že to byl právě účastník řízení, kdo prováděl prostřednictvím svého zaměstnance zemní práce související se stavbou vodovodního díla v katastrálním území Rounek na pozemku p. č. 98/18, při kterých došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy při odtěžování zeminy v důsledku sesuvu kamene na předmětné zařízení.

Správní orgán se dále zabýval posuzováním otázky, zda účastník řízení věděl, že činnost prováděl v ochranném pásmu energetického zařízení, a jakým způsobem účastník řízení činnost v ochranném pásmu prováděl.

Z ust. § 46 odst. 5 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma podzemního vedení elektrizační soustavy, které činí v vedení do napětí 110 kV včetně a vedení řídicí a zabezpečovací techniky 1 m po obou stranách krajního kabelu a u podzemního vedení o napětí nad 110 kV 3 m po obou stranách krajního kabelu.

Vlastní existence zařízení elektrizační soustavy byla účastníkovi řízení známa z Vyjádření o existenci zařízení distribuční soustavy a souhlasu s činností v ochranném pásmu v zájmovém území výstavby ze dne 5. června 2013, přičemž i kontrolovaná osoba na jednání konaném dne 31. října 2014 potvrdila, že o existenci zařízení elektrizační soustavy věděla. Kontrolovaná osoba uvedla, že podle projektové dokumentace, kterou měla k dispozici, provazem označila místo, kde se předmětné zařízení mělo nacházet. Účastník řízení však v rozporu s výše uvedeným vyjádřením nepožádal správce elektrizační soustavy o vytyčení zařízení elektrizační soustavy v terénu. Účastník řízení tak bezdůvodně spoléhal pouze na jím provedené „vytyčení“ zařízení elektrizační soustavy a nepostupoval tak s maximální opatrností, ale v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona, když bez rozumných důvodů spoléhal, že zařízení elektrizační soustavy svou činností nenaruší.

V ochranném pásmu i mimo ně musí být prováděny činnosti tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Subjekt, který chce vykonávat nějakou činnost jako např. stavební práce, zřízení stavby či umístění konstrukce apod., by si měl být i bez znalosti zákona vědom, že při své činnosti musí postupovat opatrně a obezřetně, aby při ní nedošlo k poškození některé z inženýrských sítí.

Správní orgán tak na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ust. § 46 odst. 12 energetického zákona prováděl prostřednictvím svého zaměstnance dne 27. května 2014 v ochranném pásmu podzemního kabelového vedení elektrizační soustavy v katastrálním území Rounek u domu p. č. 98/18 zemní práce související se stavbou vodního díla „Prodloužení vodovodu pro RD na poz. p. č. 98/18, Rounek, 2. část“, při kterých došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy, a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu či mimo ně.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokazané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se Úřad nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. V daném případě účastník řízení svým jednáním poškodil zařízení elektrizační soustavy a v důsledku jednání účastníka řízení byla přerušena dodávka elektrické

energie 4 konečným odběratelům (dle Hlášení škody DSP1 č. [REDAKCE] ze dne 9. září 2014), čímž došlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti provozu energetického zařízení. Současně byl daným jednáním ohrožen zájem společnosti na ochraně života a zdraví. Dle názoru správního orgánu tak jednání účastníka řízení naplnilo znaky materiální stránky správního deliktu.

Skutečnosti uváděné kontrolovanou osobou na jednání konaném dne 31. října 2014 k samotnému poškození zařízení elektrizační soustavy, tj. že z důvodů provádění výkopových prací souvisejících s výstavbou vodovodu, došlo v blízkosti zařízení elektrizační soustavy k sesuvu půdy, přičemž tento sesuv půdy byl způsoben vydatnými dešti a při odtěžování této zeminy pak došlo k sesuvu kamene, který způsobil poškození zařízení elektrizační soustavy, správní orgán konstatuje, že ani tyto skutečnosti účastníka řízení nevyvíňují z jeho deliktního jednání. Správní orgán konstatuje, že účastník řízení měl učinit veškerá opatření k zabezpečení výkopu tak, aby k případnému sesuvu půdy nedošlo.

Správní orgán se zabýval také otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

V. Uložení pokuty

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správního deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ust. § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení před samotným zahájením stavebních prací měl k dispozici vyjádření správce energetického zařízení o existenci zařízení elektrizační soustavy, avšak nepožádal v rozporu s tímto vyjádřením správce zařízení elektrizační soustavy o jejich vytyčení v terénu, přestože o existenci takového zařízení věděl, a to i předané projektové dokumentace. Účastník řízení tedy prostřednictvím svého zaměstnance neprováděl zemní práce s maximální opatrností. Tyto skutečnosti byly vyhodnoceny jako okolnosti, které závažnost správního deliktu zvyšují.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k přerušení dodávky konečným zákazníkům. Jednáním účastníka řízení došlo k poškození zařízení elektrizační soustavy a v důsledku toho k přerušení dodávek elektřiny do 4 odběrných míst. Tyto údaje vypovídají o relativně nízké energetické důležitosti energetického zařízení, které účastník řízení svým jednáním narušil, a správní orgán k této skutečnosti proto při stanovení výše pokuty přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Přerušení dodávky elektrické energie trvalo přibližně 252 minut, což však účastník řízení nemohl ovlivnit. Za polehčující okolnost je správním orgánem považováno to, že účastník řízení o poškození neprodleně vyrozuměl správce zařízení elektrizační soustavy, který zajistil opravu.

Jako okolnost snižující závažnost správního deliktu je třeba vyhodnotit též úhradu způsobené škody provozovateli elektrizační soustavy.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu pouze ve výši, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. u samotné spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze ani v případě správního trestání fyzické osoby podnikající vzhledem k předloženým dokladům vypovídajících o majetkových poměrech účastníka řízení uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Správní orgán současně považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokiem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Adriana Štoudková, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly